

YAHU, N'OLACAK BU MEMLEKETİN HALİ?

Aydınlık Gazetesi, 16 Ağustos 2014

Yıldırım Koç

Dünya halkları içinde politikayla en yakından ilgilenenlerin ilk sıralarında hiç kuşkusuz biz geliyoruz. Türkiye'de her yerde, özellikle de kahvelerde ve rakı masalarında politika konuşulur.

İki Alman turist İstanbul'da birkaç gün kaldıktan sonra Yenikapı'da bir meyhaneye oturmuşlar ve rakı içmeye başlamışlar. İlk dubleden sonra Almanlardan biri diğerine dönmüş, "yahu, n'olacak bu memleketin hali?" demiş.

Ben "yaşlı kuşak"tanım. Bizim kuşağın ömrü bu soruyla geçti. Bizden sonraki kuşak da bu soruyu konuşuyor.

Halkımız politikayla yakından ilgili; ancak politikanın yeterince içinde değil.

Politika yalnızca konuşmak, yalnızca oy vermek değildir; örgütlü bir biçimde siyasi mücadelenin içinde yer almaktır.

Şikayetten Çözüme Geçmek Gerek!

"Yahu, n'olacak bu memleketin hali?" sorusunu gündeme getirenlere, "sen de işin ucundan biraz tutuver; politikaya gir" deseniz, cevap genellikle hazırdır. Hemen, "bu ülkeyi kurtarmak bana mı kaldı?" derler.

Bazılarının yanıtı daha ayrıntılıdır:

"Ben kim, ülke kurtarmak kim!"

"Ülkenin kurtuluşu bana kaldıysa, iş işten geçmiş demektir; ört ki ölem!"

"Ben daha kendimi kurtaramamışım; nerde kaldı ülkeyi kurtarayım!"

Halkımız hızla işçileşiyor. Son verilere göre, Türkiye'de gelir getirici bir işte çalışanların yüzde 65'i yaşamını ağırlıklı olarak işgücü satışıyla sağlıyor.

Hızlı işçileşme sürecinde işçilerin önemli bir bölümü hâlâ köyle bağıni sürdürüyor; işçilikten elde ettiği geliri, köydeki geliriyle birleştirebiliyor. Bu işçilerin önemli bir bölümü hâlâ bir işçi gibi düşünemiyor. Ciddi bir mutlak yoksullaşmanın yaşanmadığı koşullarda çok sayıda işçi de Cumhuriyet düşmanlarının ve bölücülerin etkisi altına girebiliyor.

Ancak yine de işçi sınıfımız büyüyor; daha da büyüyecek. Bugün giderek artan sayıda işyerinin işçisini etkileyen ekonomik kriz, işçi sınıfının en geniş kesimlerini doğrudan etkileyince, sınıf kimliği ve bilinci ön plana çıkacak.

Bu koşullarda politikaya doğrudan girmesi gereken en önemli kesim, işçi sınıfıdır.

Gazetelerde her gün ücretini alamayan, sendikalaştığı için işten çıkarılan, iş kazasında ölen, meslek hastalığı nedeniyle sağlığını kaybeden, borcunu ödeyemediği için intihar eden, vb. işçiler hakkında haberler okuyoruz.

Bu haberler önümüzdeki aylarda daha da artacak.

Çözüm Örgütlü Siyasi Mücadeledir!

Çözüm ne?

AKP'ye yaranmak mı? Muhalefet partilerine sığınmak mı? "Politika benim neyime; ben kendi işime bakarım" deyip kenarda durmak mı? "Arkadaşlar, aman politika yapmayalım; bölünürüz" deyip AKP'ye karşı çıkmamak mı, muhalefet edemeyen sözde muhalefet partilerine laf etmemek mi?

Türkiye'yi bu kara günlerden kurtaracak olan güç, bu düzene karşı mücadele etmekten başka çaresi giderek kalmayacak olan Türkiye işçi sınıfıdır.

Türkiye işçi sınıfını kurtaracak güç ise, örgütlü siyasi mücadeledir. Örgütlü siyasi mücadelenin verileceği yer ise, anti-empyalist ve emekten yana bir programı olan, özelleştirmelere karşı devletçiliği ve halkçılığı savunan, bağımsız ve demokratik bir Türkiye mücadelesini sınıfsız ve sömürsüz bir dünya doğrultusunda veren siyasi yapıdır.

Türkiye, gecenin karanlığının en yoğun olduğu dönemi yaşıyor. İşler çok kötü; ancak şafak yakındır.

Doğanın şafağı kendiliğinden oluyor; insanlık tarihinin şafakları ise kendiliğinden olmuyor, örgütlü siyasi mücadeleyle oluşturuluyor.

"Yahu, n'olacak bu memleketin hali?" sorusundan, "haydi, iş başa düştü" demeye ve örgütlü siyasi mücadeleye geçmenin zamanıdır.